

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 119:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsat forældrebetaling i kommuner med pasningsgaranti.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.
(Fremsat 5/2 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

SF har med dette beslutningsforslag fremsat et beundringsværdigt kort forslag. Det skal nemlig være billigere at få passet børn, mener SF. SF vil dog ikke have, at det skal være så billigt, som Socialdemokratiet foreslår, nemlig at taksterne skal ned til 1.000 kr. om måneden. Jeg har set, at hr. Villy Søvnald i et indlæg i pressen har sagt: Hvorfor takke ja til en discountinstitution til 1.000 kr., hvis vi kan få en kvalitetsinstitution til 1.300 kr.?

Det kan nu også undre mig, at Socialdemokratiet vil have prisen ned til 1.000 kr. Det er jo trods alt ikke længe siden, at de som regeringsparti i 1999 indførte den forhøjede forældrebetaling. Den forhøjede forældrebetaling skulle være en hjælp til kommunerne, så de sikrer, at forældrene kan få passet deres børn, og det har jo været en succes. Næsten alle kommuner har indført pasningsgaranti, i dag er der jo kun omkring 21 kommuner, der ikke har pasningsgaranti. Så hvorfor afskaffe denne mulighed? Regeringen ser selvfølgelig gerne, at de sidste kommuner kommer med.

Jeg vil også minde om, at forældre, der er inde under fripladsskalaen, ikke betaler den forhøjede forældrebetalingsandel. Det betyder, at en sænkning af forældrebetalingsandelen ikke kommer de økonomisk trængte til hjælp.

SF skriver i bemærkningerne til forslaget, at taksterne har nået et uacceptabelt højt niveau.

Det er meget vigtigt at understrege, at taksterne afspejler den udgift, kommunerne har til dagtilbud, eller sagt med andre ord, der er en sammenhæng mellem kommunernes udgifter til et dagtilbud og så den pris, forældrene betaler. Kommunerne kan altså ikke frit vedtage en takst, som man indimellem har kunnet tro, når man har fulgt debatten i medierne. Der er et loft over, hvor meget taksterne kan stige, nemlig til 30 pct. eller 33 pct. af de budgetterede udgifter.

Stigningerne i taksterne kan derfor f.eks. skyldes, at der er indført pasningsgaranti, og at kommunen derfor har hævet procentandelen for forældrebetalingen, at kommunen har fjernet eller nedsat et frivilligt tilskud til nedsættelse af taksten, at der er sket standardforbedringer af dagtilbuddene, eller at der er kommet flere udgifter, f.eks. flere støttepædagoger.

For at få et mere nuanceret billede af, hvad der ligger bag ved stigningerne i taksterne, er Den Sociale Servicestyrelse blevet bedt om at foretage en undersøgelse af årsagerne til udviklingen i udgifterne til dagtilbud over de seneste år. Undersøgelsen kommer i april måned og giver så forhåbentlig et billede af, hvorfor prisen på dagtilbud i nogle kommuner er højere end i andre og også er meget høje i nogle kommuner.

Kl. 20.30

Jeg vil også minde om, at regeringens udvalg om børnefamiliernes vilkår er ved at se på, hvor der er muligheder og behov for at støtte børnefamilierne mere. Regeringen finder på den baggrund ikke anledning til nu at tage skridt til at fjerne muligheden for den forhøjede forældrebetaling. Så hermed afviser regeringen beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Tak for besvarelsen.

Jeg synes, det er ærgerligt, at vi igen får en tale, der hedder vent og se med De Konservative.

Jeg roser altid ministeren, når jeg finder anledning til det, og når jeg er enig med ministeren. Og da ministeren meldte ud, at taksterne mange steder var blevet for høje, så antog jeg selvfølgelig, at det var, fordi ministeren *mente*, at

de var blevet for høje. Og så er det jo vores opgave at hjælpe hinanden her i Folketinget med at få den slags gode tanker omsat til lovgivning.

Derfor synes jeg, det er dybt skuffende, at ministeren går ud i offentligheden og siger, at hun er enig i, at taksterne er blevet for høje, men når der så kommer et forslag, som ikke er et dramatisk forslag, men som ministeren sagde, bare er at sænke en lille smule – og det er jeg enig i – kan man ikke engang være med på det. Så synes jeg ikke, det ser nemt ud.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jamen det at kommunerne fik muligheden for at hæve taksterne fra 30 til 33 pct. – hvor hr. René Skau Björnsson, tror jeg i øvrigt det var, holdt en flammende tale for forslaget – gjorde jo, at vi fik pasningsgaranti. Så det var åbenbart det, der skulle til, og derfor ser jeg da store problemer i at fjerne det igen.

Jeg mener ikke, at min besvarelse er noget vent og se. Jeg synes, det er en dårlig idé at skulle fjerne muligheden for at hæve til 33 pct., hvis man har pasningsgaranti.

Så det, jeg siger at vi skal prøve at se på nu, er, hvorfor der er sket denne store stigning i nogle kommuner, og hvorfor der er den store forskel. Hvorfor kan nogle give et rigtig godt tilbud til forældrene med god kvalitet til en langt lavere pris end andre kommuner, der må langt højere op i pris? Hvad er det, der giver de der forskelle? Det er da interessant at se, og det må vi da lige vente på at man får undersøgt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg tør næsten ikke stille et spørgsmål mere, for jeg synes, at det bliver værre og værre, jo flere gange ministeren svarer.

Det første svar var, at hun ikke på nuværende tidspunkt vil tage stilling til takststigninger. Så kom jeg til at stille et spørgsmål, og det skulle jeg aldrig have gjort, for så bevægede ministeren sig ud i, at nu er hun helt sikker på, at regeringen ikke vil gøre noget ved de her takststigninger.

Så jeg tror alligevel, jeg spørger: Er det virkelig rigtigt, at ministeren bare siger, at hun synes taksterne er for høje og vil undersøge hvorfor, men ikke engang vil være med til det beskedne forslag – så lille et forslag – om at sænke fra 33 til 30 pct.? Var det ikke, fordi ministeren kom til at

fortale sig, fordi vi er sidst på dagen, at ministeren kom til at sige sådan?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det skal ikke hedde sig, at man ikke kan få et klart svar fra ministeren, men kun et vent og se og rapporter hid og did, så derfor synes jeg bare, jeg vil gøre det klart, at det ikke er noget, der står på min dagsorden.

Men det er da klart, at hvis vi kan se, at der er nogle uhensigtsmæssigheder i de generelle takster, så skal man jo aldrig sige aldrig, men jeg synes også, det er dumt at stikke folk blå i øjnene. Det, jeg godt kunne tænke mig med den undersøgelse, vi nu får lavet, er, at kommunerne skal være bedre til at lære af hinanden i forhold til at drive nogle kvalitetstilbud, men også at gøre det på en så effektiv måde, at man kan holde prisen på et rimeligt niveau for de forældre, der skal betale, men i øvrigt også af hensyn til kommunens udgifter, for det er jo en delt udgift. Så jo bedre man bliver til at styre det her område, jo bedre bliver det for os alle sammen.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Socialministeren var meget lidt klar i sin tale, måske fordi socialministeren godt ved, at hun står med en ikke særlig god sag.

Socialministeren brugte også en del af sin tale på at fortælle om, hvad andre partier gerne vil gøre, og jeg vil meget gerne bekræfte, at vi Socialdemokrater godt tør sige klart og tydeligt, at det er for dyrt at få sine børn passet i en daginstitution. Derfor har vi jo fremsat et forslag, hvorefter det maksimalt skal koste 1.000 kr. at få børn passet.

Men mit spørgsmål går egentlig på, at ministeren før i pressen har sagt, at det er blevet for dyrt at få børnene passet, men det mener ministeren altså ikke mere. Kan ministeren klart og tydeligt sige: Nej, det er ikke for dyrt at få børn passet i Danmark? Det er mit første spørgsmål.

Mit andet spørgsmål går lidt på det her regeringsudvalg, hvor man skal se på børnefamiliernes forhold. Vi har alle statistikkerne, vi kender alle tallene, så nu er det vel bare politikerne, der skal mande sig op og sige, hvad de mener. Men hvor lang tid skal regeringen bruge til det? Hvornår kan vi forvente, at regeringen kommer med et udspil fra det her regeringsudvalg?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Til det sidste kan jeg svare, at der kommer et udspil, når vi er færdige med at diskutere alle de gode forslag, der er kommet, dels fra folketingsmedlemmer, dels fra ministre. Der er mange, så det skal der jo sorteres i og prioriteres i, og det er svært, men det bliver der, fordi vi selv er ivrige efter at komme med nogle gode forslag sikkert her engang inden sommerferien. Det håber jeg da bestemt.

Det er ganske rigtigt, at jeg har sagt, at det visse steder er for dyrt at få børn passet. Når man kommer op over 3.000 kr., undrer jeg mig over, hvordan f.eks. en vuggestueplads kan være så dyr. Det er jo ikke det samme som at sige, at så vil jeg komme med en stor pose penge, og så kan vi sætte taksterne ned generelt. Det er et signal til kommunerne om at prøve at lære af hinanden. Det er også derfor, vi har sat undersøgelsen i gang.

Jeg kan godt have en holdning om, at tingene er relativt dyre, uden at komme med et overbudsforslag, sådan som Socialdemokratiet har gjort det.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Socialministeren ved udmærket godt, at vores forslag er fuldt ud finansieret, så der er ingen grund til, at socialministeren kalder det et overbudsforslag. Det er et langt bedre forslag end det, socialministeren har, for socialministerens forslag er åbenbart at blive ved med at gå ud og sige, når medierne spørger, ja, det er også et problem, at det er for dyrt. Men når det kommer til stykket, er socialministeren fuldstændig handlingslammet og gør ikke noget som helst ved det her.

Jeg vil også sige, at vi jo også her har fået bekræftet, at regeringen altså ikke tør sige, hvad regeringen egentlig mener. For det kan vel ikke være så svært at sætte sig ned og læse forslagene igennem og så finde ud af, hvad det så er for et forslag, man går ind for. Enten er man i regeringen uenig, eller også har regeringen bare ikke nogen forslag, de vil betale, og så kan man blive ved med at tale om et udvalg.

Så det, vi har fået bekræftet nu, er altså punkt 1, at socialministeren måske synes, at det er for dyrt, men hun vil ikke gøre noget ved det, og punkt 2, at regeringen måske nok synes, at man skulle gøre noget, men når det kommer til styk-

ket, sender man det i udvalg, som måske kommer med noget før sommer.

Det synes jeg simpelt hen ikke er godt nok for denne her regering.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jamen så er det godt, at fru Lotte Bundsgaard ikke er en potentiel vælger, det kan vi jo så glæde os over.

Jeg synes, at de her kommentarer og spørgsmål også var udtryk for, at fru Lotte Bundsgaard ikke rigtig har noget at spørge om, og så kan man komme med kommentarer om, hvornår et internt regeringsudvalg er færdigt med at arbejde.

Jeg vil sige, at jeg er glad for det konstruktive arbejde, der foregår, og vi skal nok komme med nogle gode udspil, som vi så kan debattere til den tid.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Det, der får mig til at tage ordet og stille spørgsmål til socialministeren, er ordføreren for beslutningsforslaget, hr. Villy Søvnalds, bemærkning om, at det her kun er et ganske lille bitte forslag, tror jeg ordene var fra hr. Villy Søvnalds side.

Har socialministeren fået foretaget nogen beregning over, hvad vi egentlig taler om i form af offentlige udgifter, hvis det her forslag skulle gennemføres, altså en sænkelse af loftet fra de 33 til de 30 pct.?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Ja, det har jeg. Nu har jeg glemt at tage tallet med herop, men det er ganske mange penge. Så selv om beslutningsforslaget er beskrevet ganske kort og det ser uskyldigt ud, så er det da i hvert tilfælde sådan, at vi skal skære ned på nogle andre grupper for at finde pengene til at finansiere det her forslag.

Formanden:

Tak til socialministeren. Så er det fru Eva Kjer Hansen som ordfører.

Eva Kjer Hansen (V):

Reglen om, at kommunerne måtte hæve forældrebetalingen til 33 pct. mod at indføre pasningsgaranti, blev gennemført af den tidligere SR-regering for 4 år siden. Muligheden for at

hæve forældrebetalingen kunne ske gradvis fra år 2000 til år 2002.

Jeg går ud fra, at de daværende regeringspartier naturligvis står ved deres aftale med kommunerne og ikke nu, hvor aftalen er gennemført, løber langt væk fra det, man selv har stået for.

SF ønsker at give børnefamilierne en øjeblikkelig håndsækning gennem en reduktion af det loft på forældrebetalingen, der er i dag, fra 33 pct. til 30 pct.

Jeg finder det langt vigtigere at få undersøgt, hvorfor priserne på dagtilbuddene er, som de er, hvilken og om der er sammenhæng mellem pris og kvalitet, og især hvorfor prisen varierer så meget kommunerne imellem.

Det er jo interessant, om det er udtryk for kvalitetsforskel, når der er den grad af variation, om det er et spørgsmål om forskellige opgørelsesmetoder, eller hvad det er, der egentlig ligger bag. Derfor ser jeg frem til den undersøgelse, der er iværksat fra socialministerens side.

I Venstre finder vi i øvrigt, at forældrebetalingen skal være forholdsmæssig. Jeg synes, at det er meget fair, at forældrene betaler en tredjedel, og at det offentlige betaler to tredjedele plus anlægsomkostningerne til dagtilbuddene.

Kl. 20.40

Så skal jeg i øvrigt sige på vegne af Det Konservative Folkeparti, at de afviser beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Mit spørgsmål er ganske kort: Mener Venstre, at der er en maksimal grænse for, hvor meget man skal betale for at få sit barn passet?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Der er jo en maksimal andel, man skal betale, nemlig et loft på 33 pct., og som jeg henviste til, blev der jo netop indgået aftale herom fra den tidligere regerings side. Det er et tal, der altså er forholdsmæssig, og det er derfor, jeg netop gjorde en del ud af at sige, at jeg synes, at det, der er interessant, er at få kigget på, hvorfor priserne er sådan, som de er i de enkelte dagtilbud. Svarer det til kvaliteten? Hvorfor er den så forskellig fra kommune til kommune? Der synes jeg, at det, man om noget har brug for at finde ud af, er det forhold, der er mellem pris og kvalitet.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

I Socialdemokratiet er vi ikke i tvivl. Vi synes, det er alt for meget at betale over 3.000 kr. for at få sit barn passet. Nu taler Venstres ordfører nok en lille smule udenom, for Venstres ordfører bliver ved med at tale om andele. Jeg kan så tage udgangspunkt i en ganske almindelig familie, der har et barn, der går i vuggestue. Synes Venstre, det er i orden, at man skal betale over 3.000 kr. for at få sit barn passet i en vuggestue, fordi man vælger at gå på arbejde hver eneste dag og betale sin skat? Synes Venstre, det er i orden, ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg ved ikke, om det er fru Lotte Bundsgaard, der er tunghør, eller om det er, fordi tiden er så fremskreden, som den er. Jeg tror, at jeg flere gange har sagt, at jeg synes, det er godt at få undersøgt, hvorfor priserne er, som de er, for jeg synes, der er nogle priser, der er meget høje.

Men jeg skal igen gentage, at når forældrebetalingen i dag er forholdsmæssig, når det er en andel af udgifterne, så er det, fordi den tidligere SR-regering lavede en aftale med kommunerne og med et flertal her i Folketinget fik gennemført, at det netop skulle være forholdsmæssig.

Så hvis der er nogen, der taler udenom, så er det jo netop den socialdemokratiske ordfører, der tilsyneladende er på vej langt væk fra den politik, man tidligere har stået for.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til fru Eva Kjer Hansen. Så er det fru Lotte Bundsgaard som ordfører.

Lotte Bundsgaard (S):

Der er ingen tvivl i vores sind: Børnene er de vigtigste medborgere i vores samfund. Alle forældre og bedsteforældre ved det også. Hverdagen fungerer kun, hvis vores børn og børnebørn har et godt liv. Derfor skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at sikre vores børn en god tilværelse.

Men hvad kræver et godt børneliv? Det kræver først og fremmest den kærlighed og omsorg, som forældrene kan give, og som vi ikke kan lovgive os ud af.

Det gode børneliv kræver også, at rammerne om vores børns liv er i orden, at daginstitutionen er af høj kvalitet, at pædagogerne er godt uddannede, at der er rum og plads til børnenes

udfoldelser. Det kan vi lovgive om, og det område skal vi hele tiden følge.

Derudover kræver det gode børneliv, at forældrene har en økonomi, der gør, at de ikke er alt for pressede i hverdagen. Det nytter ikke noget, at forældrene skal arbejde alt for meget for at betale børnenes daginstitutionsplads. I dag er det desværre sådan, at det er blevet alt for dyrt at få børn passet i Danmark. Priserne i daginstitutionerne er igennem de sidste år steget og steget og er nu nået til et uacceptabelt højt niveau.

Vi Socialdemokrater har derfor tidligere fremsat et forslag om, at det maksimalt må koste 1.000 kr. at få et barn passet i en daginstitution. Uanset om vores børn er 1, 5 eller 10 år, skal vi ikke betale mere end 1.000 kr. om måneden for at få et barn passet. Samtidig vil fripladsreglerne og søskenderabatten stadig gælde. Vi mener nemlig noget med det, når vi siger, at det ikke skal være for dyrt at få passet børn i Danmark.

Forslaget om prisen for pasning på 1.000 kr. kombinerer vi med, at der via lovgivningen skal indføres børnepasningsgaranti i hele landet. På den måde sikrer vi såvel forældrenes økonomi som deres frihed til at vælge, hvornår de vil starte med at arbejde igen efter barnets fødsel.

I dag skal vi så behandle et beslutningsforslag, der bestemt er et skridt i den rigtige retning. SF foreslår nemlig, at forældrebetalingen sænkes fra 33 pct. til 30 pct. af omkostningerne, også i kommuner, hvor der er pasningsgaranti. Det beslutningsforslag støtter vi. Vi Socialdemokrater går nemlig hellere et lille skridt i den rigtige retning end bliver stående på stedet.

Det kræver dog, at forslaget bliver kombineret med en pasningsgaranti. Hvis forslaget ikke bliver kombineret med børnepasningsgarantien, kan kommunerne blive presset. Bl.a. på grund af den meget stramme økonomiske politik, regeringen fører over for kommunerne, kan de blive presset til at afskaffe børnepasningsgarantien.

Jeg er helt sikker på, at der nogle, der lige om lidt – vi har hørt Venstres ordfører starte med det – vil spørge om, hvorfor vi, da vi sad i regering, indførte mulighederne for, at kommunerne kunne opkræve 33 pct. af omkostningerne. Det vil jeg meget gerne svare på. Det gjorde vi, fordi det først og fremmest var vigtigt for os at få skabt langt flere daginstitutionspladser og få indført en pasningsgaranti i kommunerne.

Kl. 20.45

Må jeg minde om, at i de år, vi havde regeringsmagten, skaffede vi 180.000 ekstra pladser til vores børn. Det var det første skridt. Nu er vi

meget tæt på en børnepasningsgaranti, der er stadig væk et stykke vej endnu, men det mener vi altså at vi skal lovgive om, og nu er vi nået så langt, at vi kan tage det næste skridt, og det næste skridt er altså at sige, at det maksimalt skal koste 1.000 kr. at få sit barn passet.

Men tilbage til beslutningsforslaget: Vi Socialdemokrater støtter beslutningsforslaget, hvis det ellers kombineres med lovgivning om pasningsgaranti.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Trods den store erkendelse her til sidst har jeg alligevel brug for at få bekræftet af fru Lotte Bundsgaard, at når fru Lotte Bundsgaard siger, at det er blevet alt for dyrt at få børn passet, er det i virkeligheden Socialdemokratiet, der har ansvaret for, at det er blevet alt for dyrt, fordi det er Socialdemokratiet, der står med ansvaret for, at loftet på forældrebetalingen i dag er 33 pct. Kan jeg bare få bekræftet, at det er Socialdemokratiets ansvar?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil godt endnu en gang fortælle, at da vi sad i regering, sagde vi, at det først og fremmest var vigtigt, at vi fik skabt nogle flere daginstitutionspladser. Vi ville ikke finde os i, at så mange forældre ikke kunne få deres børn passet. Derfor sagde vi, at vi godt kunne hæve daginstitutionstaksten i de kommuner, der indførte pasningsgaranti. Derfor skaffede vi 180.000 ekstra pladser; 180.000 flere børn kunne blive passet.

Det, vi kan se nu, er, at det er blevet for dyrt at få børnene passet; at vi har skaffet rigtig mange daginstitutionspladser; at vi for at kunne tage det næste skridt – sådan er det jo i politik, sådan har vi det i hvert fald, vi tager ét skridt ad gangen – skal indføre en pasningsgaranti, der sikrer, at de sidste kommuner kommer med, samt lave et loft over, hvor dyrt det må være at få børnene passet, på 1.000 kr.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes, det er underligt, at fru Lotte Bundsgaard har brug for at snakke udenom og ikke bare kan sige: Ja, det er vores ansvar, ja, vi valgte at hæve forældrebetalingen til 33 pct., for så simpelt er det jo egentlig.

Jeg vil egentlig gerne citere lidt fra Socialdemokratiets ordførertale, da loven blev vedtaget.

Hr. René Skau Björnsson sagde bl.a., at man nu ville give kommunerne muligheden for at opkræve den forhøjede forældrebetaling som en gulerod til at nå regeringens mål om en pasningsgaranti.

I dag har alle kommuner, bortset fra 21 kommuner, en pasningsgaranti, og det er altså det, fru Lotte Bundsgaard benytter som grundlag for at løbe skrigende væk fra den aftale, fru Lotte Bundsgaards parti selv indgik for 4 år siden, og som jo kun knap og nap lige er blevet gennemført. Så vender man altså fuldstændig på en tallerken og synes, at det, man selv stod for i sin tid, var helt forkert.

Men jeg vil bare gerne have den der simple indrømmelse – jeg synes, det ville være på sin plads at erkende det ansvar, man selv står med.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Nu sagde fru Eva Kjer Hansen nogle ikke så pæne ord om mig, da hun stod på talerstolen, det vil jeg lade være med. Jeg vil i stedet for gentage, hvad jeg har sagt mange gange.

Da vi havde regeringsmagten, var det først og fremmest vigtigt for os, at den enkelte familie kunne være sikker på, at man kunne få sit barn passet. Derfor – jeg har sagt det et par gange, så nu tror jeg, at fru Eva Kjer Hansen skal høre rigtig godt efter – gav vi kommunerne mulighed for at hæve taksten til 33 pct. af omkostningerne.

Nu kan vi se, at langt de fleste kommuner har fået pasningsgaranti, vi har skabt 180.000 ekstra pladser, og det er vi helt ærligt ret stolte af, men samtidig kan vi se, at det er blevet alt for dyrt at få børnene passet. Det vil sige, at jeg erkender, at den lovgivning, vi lavede på det tidspunkt, var med til at gøre, at vi fik skabt rigtig mange ekstra pladser, men også havde den konsekvens, at det blev meget dyrt for den enkelte familie.

Vi står nu og siger: Hvorfor skal vi så ikke sænke den takst? Jeg kan høre, at Venstre synes, det er i orden med en høj pris for en daginstitutionsplads; socialministeren synes, det er i orden. Jeg siger stille og roligt: Vi synes ikke, det er i orden, at man skal betale så meget for at få sine børn passet. De, der hver eneste dag går på arbejde og betaler skat til fællesskabet, skal kunne få passet deres børn billigere. Derfor har vi foreslået et beslutningsforslag om, at det maksimalt skal koste 1.000 kr. at få sit barn passet.

Kl. 20.50

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil spørge fru Lotte Bundsgaard, om ikke en af årsagerne til, at det bliver meget aktuelt nu, er, at regeringen fører den der ekstremt stramme økonomi over for kommunerne, der gør, at kommuner, der har ydet tilskud, tager deres tilskud væk, fordi de ikke har råd til andet, og at regeringen på den måde er med til at presse priserne op.

Så vil jeg også spørge: Er en af de store forskelle på venstrefløjen og den borgerlige fløj i virkeligheden ikke også, at hvis venstrefløjen har lavet noget, som virker modsat af, hvad man havde troet, i det her tilfælde takstforhøjelser, som vi jo var modstandere af, men som Socialdemokraterne valgte at fremlægge sammen med De Radikale i sin tid, så kan man erkende en fejl, og så kan man rette en fejl? Og ville det ikke være utrolig forløsende for det politiske liv, hvis det overhovedet kunne lade sig gøre at få en fra Venstre eller De Konservative – eller for den sags skyld fra Dansk Folkeparti – til på noget tidspunkt at indrømme, at man havde lavet en fejl?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Som svar på hr. Villy Søvnalds første spørgsmål vil jeg sige, at dét at håbe på, at regeringen vil rette en fejl, mener jeg nok er for langt at gå. Det, man bare kunne håbe på, var, at regeringen stod ved det, de sagde. Det vil sige, at socialministeren, når hun f.eks. i medierne sagde, at det var for dyrt at få sine børn passet, så reelt ville gøre noget ved det, også når vi stod herinde.

Men jeg er fuldstændig enig med hr. Villy Søvnald i, at det, vi jo ser gang på gang, er, at kommunerne bliver nødt til at skære ned også på børneområdet. Det påvirker ikke kun den pris, vi betaler, men jo også den service, man kan yde det sted, vi får passet vores børn. Og det er jo, fordi regeringen har valgt, i stedet for at sikre et stærkt velfærdssamfund, der er der, når vi har brug for det, når vores børn skal passes, når vores ældre skal plejes, at bruge pengene på skattelettelser, på skattestoppet.

Jeg tror faktisk, de fleste danskere ønsker, at vores ældre kunne blive passet lidt bedre, at vi var sikre på, at vores børn kunne få en plads, at det ikke var så dyrt, i stedet for de her gaver, som regeringen har valgt at dele ud af i stedet for at sikre, at vi kan få flere i arbejde, kan få

nogle flere penge ind statskassen, der så kan gøre, at vi kan bruge penge bl.a. på vores børn.

Formanden:

Tak til fru Lotte Bundsgaard. Så er det fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Jeg må sige, at Dansk Folkeparti efterhånden føler, at flere og flere partier er ved at falde over hinandens ben, når det drejer sig om at forbedre forholdene for børnefamilierne. I Dansk Folkeparti vil vi også gerne være med til at se på, hvordan vi kan forbedre børnefamiliernes forhold. Spørgsmålet er blot, hvor man skal sætte ind. Skal vi sænke pasningspriserne, eller skal det handle om helt andre initiativer?

I de forløbne måneder er der kommet adskillige bud på, hvad man kan gøre for at forbedre forholdene for børnefamilierne. Socialdemokraterne er gået i front og foreslår, at pasningstaksterne skal sættes ned til 1.000 kr. om måneden.

Ja, man må jo sige, at man har et standpunkt, til man tager et nyt, for det var rent faktisk SR's kommuneaftale fra 1999, der muliggjorde stigningerne af taksterne, hvis kommunerne skaffede pasningsgaranti.

Nu er det sådan, at der stadig væk er en del kommuner, der ikke har pasningsgaranti, derfor forstår vi egentlig ikke Socialdemokraternes prioritering.

Venstre foreslog for nylig, at børnefamilierne skal kunne ansætte en hushjælp, og socialministeren er kommet med et idékatalog med forslag til forbedringer osv., osv. I dag står vi så med et forslag fra SF, som vil reducere forældrebetalingen for daginstitutionspladser fra de nuværende 33 pct. til 30 pct., og det lyder da også umiddelbart som et fornuftigt forslag ligesom alle de andre, vi er blevet præsenteret for.

Vi er godt klar over, at der er nogle kommuner, der tager en høj betaling for at passe børn. Der er stor forskel på pasningstaksterne fra kommune til kommune, og det erfarede vi her for nylig, da det kom frem, at priserne varierer fra 1.700 til 3.500 om måneden.

På den baggrund udtalte Dansk Folkeparti, at vi vil opfordre socialministeren til at igangsætte en undersøgelse, som skal udrede, hvorfor der er så store forskelle fra kommune til kommune. Det glæder os, at den undersøgelse er iværksat, vi ser frem til resultatet af denne undersøgelse, der kommer sidst på foråret, og så skal vi have et billede af, hvorfor priserne varierer så meget.

Jeg synes ærlig talt, at det er meget vigtigt, at vi får afklaret det her spørgsmål. Vi mener, det er et problem, at der er så mange forskellige bud på, hvad man kan gøre for at forbedre børnefamiliernes vilkår.

Nu på torsdag kommer SF igen med et forslag om omsorgsdage. Jeg vil meget gerne helt klart og tydeligt sige fra denne talerstol, at vi synes, alle de forslag, vi har hørt indtil videre, er yderst sympatiske, men vi vil bare ikke på nuværende tidspunkt støtte enkeltforslag.

Kl. 20.55

Nu har vi besluttet, fordi vi er så forvirrede over alle de forslag, der er kommet frem, at vi vil afvente regeringens udvalgsarbejde, og så vil vi se på de forslag, der kommer. Vi vil have et helt klart og samlet udspil, og så vil vi tage stilling til det. Det kan jo også være, at der er nogle ting i det udspil, som er kommet her fra de øvrige partier, der er med i forslaget.

Her til allersidst vil jeg gerne sige, at Dansk Folkeparti faktisk har undersøgt, hvad det vil koste, hvis SF's forslag gennemføres. Det anslås, at selv om det kun er et lille bitte forslag og en lille bitte procentnedsættelse, er der altså tale om med et foreløbigt skøn, at en nedsættelse af forældrebetalingen til maksimalt 30 pct. vil medføre offentlige merudgifter på godt 275 mio. kr. årligt. Så for os handler det her altså også om prioriteringer.

Til allerallersidst vil jeg sige: Det er afgørende for os, når det drejer sig om at forbedre børnefamiliernes vilkår, at der først og fremmest bliver sat fokus på de økonomisk trængte og de enlige forsørgere, for det er nemlig dem, der har allerstørst brug for en håndsrækning.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Sådan som jeg hørte fru Pia Kristensens tale, sagde hun, at hun ikke forstod Socialdemokraternes prioritering, fordi der ikke var pasningsgaranti. Jeg vil bare lige sige helt klart til fru Pia Kristensen, at vores forslag om, at det kun skal koste 1.000 kr. at få sit barn passet, skal kombineres med en pasningsgaranti.

Vi prioriterer altså børnefamilierne. Vi siger, at det er for dyrt at få børnene passet. Så kunne jeg godt tænke mig på den baggrund at høre, om fru Pia Kristensen så forstår vores prioritering.

Mit andet spørgsmål er, at det er lidt specielt, at Dansk Folkeparti ikke vil støtte enkeltforslag. Er det sådan, at Dansk Folkeparti kun vil støtte forslag, hvis de kommer fra regeringen? Er det

sådan, at Dansk Folkeparti er blevet så meget et halehæng til regeringen, at man kun støtter forslag, der kommer derfra, så Dansk Folkeparti ikke kan tage stilling til enkeltforslag, der f.eks. er fremsat af SF, selv om det er et godt enkeltforslag?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Indledningsvis må jeg sige, at jeg synes, det er utroligt, at fru Lotte Bundsgaard kan stå og ligesom renvask Socialdemokraternes tidligere politik. Vi må jo slå fast, at det var Socialdemokraterne sammen med Det Radikale Venstre, der i kommuneaftalen for 1999 muliggjorde, at taksterne steg til 33 pct., og derfor står vi i dag med nogle meget høje priser på pasningsområdet.

Det, vi først og fremmest ønsker, er at få belyst: Hvad er årsagen til, at priserne kan svinge fra 1.700 kr. til 3.500 kr. pr. måned? Vi synes, det lyder besynderligt. Vi må sætte spørgsmålstegn ved det og se, om det i den kommende undersøgelse viser sig, at der måske ligger noget skjult i det tal, som vi skal have kigget nærmere på. Og så kunne det være, at priserne kunne blive sænket.

Socialdemokraternes prioritering forstår vi ikke, og det er også ud fra finansieringsdelen, for vi har jo fået at vide af Socialdemokraterne, at vi finansierer denne her nedsættelse med børneydelsen, og det kan vi ikke gå ind for i Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Kan fru Pia Kristensen bekræfte, at hun i sin ordførertale omtalte det som mærkeligt, at når der i nogle kommuner ikke er pasningsgaranti, prioriterer Socialdemokraterne at nedsætte taksterne? Kan fru Pia Kristensen bekræfte, at det, vi gjorde, da vi sad i regering, var, at vi sagde, at hver enkelt familie skal være tryk ved, at man kan få passet sit barn, når man er færdig med sin barselorlov, og at vi derfor skabte 180.000 ekstra pladser? Kan fru Pia Kristensen bekræfte det? Kan fru Pia Kristensen bekræfte, at for at få kommunerne til det gav vi dem lov til at sætte taksten op fra 30 til 33 pct., altså for at vi kunne sikre, at vi kunne skaffe alle de pladser, så vores børn kunne blive passet?

Kan fru Pia Kristensen derefter bekræfte, at det, der er vores næste skridt – nu kender fru Pia Kristensen åbenbart meget til vores forslag – er

at sætte taksterne ned til 1.000 kr., fordi vi nu er nået så langt med børnepasningsgarantien?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg kan i hvert fald bekræfte, at Socialdemokraterne var med til at sætte forældrebetalingen op fra 30 til 33 pct. Det kan ikke bortforklares. Så Socialdemokraterne har en del af skylden for, at priserne er så høje i dag.

Med hensyn til prioriteringen synes vi, at det er utrolig dårligt at sætte priserne ned, og at det så er børneydelsen, der skal finansiere det.

Kl. 21.00

Med hensyn til næste skridt og næste skridt og næste skridt, så gør alle politiske partier jo sådan. Men jeg synes lige, at jeg vil sige, at Socialdemokraterne inden for det sidste halve år har taget så hurtige skridt på alle mulige områder: man vil bedre vilkår for børnefamilierne, man vil bedre vilkår for de ældre, man ønsker en højere pension osv. osv., men det eneste, vi altid mangler, når Socialdemokraterne kommer med alle deres populistiske forslag, er finansieringsdelen, og det er vi selvfølgelig som økonomisk ansvarlige interesseret i også at få med i de overvejelser, vi skal stå og prioritere.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg prøvede at følge meget omhyggeligt med i fru Pia Kristensens gennemgang. Jeg vil bare nævne to-tre punkter, hvor man når frem til en for mig hel uforståelig slutning.

Fru Pia Kristensen starter med at karakterisere det som et fornuftigt forslag, men redegør derefter for, at hun bliver meget forvirret, fordi der er så mange forslag i spil i øjeblikket. Men sådan er det jo, når man arbejder i Folketinget, der vil altid være mange forskellige forslag.

Kan vi ikke bringe Dansk Folkeparti ud af den forvirring, for hvis man i øvrigt synes, at det er et sympatisk forslag, og hvis man kunne lande Dansk Folkeparti et sted, hvor de ikke var så forvirrede, var det så muligt at bringe Dansk Folkeparti til at stemme for det her forslag? I så fald bruger jeg gerne en time eller halvanden på det.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det er rigtigt, at der er forvirring, og det er, fordi der er kommet masser af forslag fra flere forskel-

lige partier om, hvordan vi kan forbedre forholdene for vores børn og børnefamilier.

Men med alle de forslag, der er kommet, og jeg lægger ikke skjul på, at vi synes, at hver evig eneste forslag, der er blevet fremlagt, uanset partifarve, er fornuftige forslag, så må vi spørge os selv, hvad det kommer til at koste, og hvad vi må prioritere, når vi når så langt.

Derfor har Dansk Folkeparti besluttet, at vi vil afvente det udvalgsarbejde, regeringen er i gang med. Så vil vi se, hvad der bliver lagt på bordet. Vi vil se nogle helt konkrete forslag fra regeringen til, hvad man kan gøre for at forbedre forholdene for børnefamilier. Når vi så bliver præsenteret for sådan et forslag, er det jo op til Dansk Folkeparti at plukke ud og lægge til, hvad andre partier måske er kommet med.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, at det bliver stadig vigtigere, jo mere af-tenen skrider frem, at vi tilbringer nogle timer sammen, for så kan man jo starte med at tage det væk, der kun var bragesnak.

Store dele af ministerens udspil i vinterferien viste sig jo at være uden økonomiske overvejelser overhovedet, og statsministeren blev meget sur på socialministeren og skældte ud på hende over, at hun havde sagt noget uden at spørge statsministeren. Så det kan vi først sortere væk, ikke?

Så kan vi tage tilbage til det, som vi begge to synes er gode forslag, og der forstår jeg, at det synes Dansk Folkeparti også at det her er. Og det er vel ikke sådan, at det er, fordi det kommer fra SF, at Dansk Folkeparti ikke vil stemme for, vel? For fru Pia Kristensen fik sagt til slut, at man vil stemme for forslag fra regeringen, men jeg kan ikke forestille mig, at man ikke også vil stemme for forslag fra SF, som man i øvrigt er enig i.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil sige til hr. Villy Søvndal, som taler om bragesnak: Vi syntes også, det var bragesnak, da ministeren meldte ud med det idékatalog, for i en overskrift stod der Bedre vilkår for børnefamilierne, og så var der nogle helt konkrete bud på, hvad man troede, regeringen ville gøre.

Jeg tror også nok, at hr. Villy Søvndal bemærkede i en af Folketingets spørgetimer, at Dansk Folkeparti faktisk var kritiske over for, at regeringspartierne kom med forskellige bud på,

hvad man kunne gøre, og vi sagde klart og tydeligt den dag, at vi ønskede et klart og samlet udspil, inden vi ville tage stilling til noget som helst.

Så vil jeg sige til hr. Villy Søvndal: Vi har ingen fine fornemmelser. Jeg har før sagt det, og jeg kan godt sige det igen: Hvis vi bliver præsenteret for et forslag, som vi synes er godt, og som vi synes er fornuftigt at støtte lige præcis her og nu, så støtter vi det uanset partifarve.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg kan sådan set godt forstå, at Dansk Folkeparti er lidt usikre på, hvad regeringen vil, og at det kan skabe noget forvirring. Men her har vi jo at gøre med helt konkrete forslag, som er skrevet ned på papir, som man kan læse og man kan forholde sig til. Der synes jeg så, at det bliver en lille bitte smule søgt, at Dansk Folkeparti ikke vil forholde sig til det, fordi de nu synes, at der er for mange, der er skrevet ned på papir og er helt konkrete.

Jeg ærgrer mig da over, at Dansk Folkeparti synes, det går for hurtigt med socialdemokratisk politikudvikling, men det har vi nu tænkt os at gøre alligevel.

Når fru Pia Kristensen alligevel vælger ikke at ville forholde sig til det, der er nedfældet på papir, men vil afvente regeringens udvalgsarbejde, til trods for at fru Pia Kristensen lige her for et kort øjeblik siden kaldte det bragesnak, så synes jeg, at vi har krav på at få at vide, hvor længe Dansk Folkeparti så vil vente på at få noget konkret på skrift fra regeringen.

Kl. 21.05

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nu kan jeg så godt oversætte bragesnak. Vi blev forvirrede, og vi blev også irriterede over, at der kom forskellige udspil fra V og K. Det syntes vi egentlig ikke var fair. Vi mener, at regeringen skal komme med et samlet udspil, og så skal der også være en finansieringsdel til. Dansk Folkeparti synes faktisk, at man kan kræve af en regering, at en minister ikke går ud og udtaler sig på en regerings vegne, hvor det andet regeringsparti måske ikke er enig.

Så vil jeg sige, når man kigger på det her beslutningsforslag, at for det første fylder det jo næsten ingenting, og for det andet er det tydeligt, at både det forslag, vi behandler her, og det,

der kommer på torsdag, jo er ting, som SF har taget ud, bl.a. fra socialministerens idékatalog.

Men kom bare med det hele, og som sagt vil vi tage stilling til alle forslag, både regeringens udspil og alle de forslag, der ligger fra alle andre partier. Først når vi har det hele samlet, kan vi se, hvad vi vil prioritere. Så længe vi ikke ved, hvad det er for nogle konkrete initiativer, regeringen vil komme med, kan vi jo heller ikke sige, om det er gode eller dårlige initiativer.

Formanden:

Tak til fru Pia Kristensen. Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Som den socialdemokratiske ordfører flere gange på udmærket og overbevisende måde har gjort opmærksom på, så havde vi klare prioriteter under SR-regeringen i forhold til børnepasning. Vi ønskede børnepasningsgaranti, og vi ønskede, at forældrene skulle være trygge i forvisningen om, at når de valgte at vende tilbage til arbejdsmarkedet efter endt barsel, så kunne de faktisk få passet deres børn.

Det var i den sammenhæng, vi hævdede loftet fra de daværende 30 pct. til 33 pct. af de budgetterede udgifter. Man kunne vel egentlig kalde noget for noget, nemlig at hvis kommunerne leverede en pasningsgaranti, så skulle de også have mulighed for at få en større dækning af udgifterne.

Det kunne jo bl.a. ses i sammenhæng med, at det ikke var sikkert, at det var diskuteret i det lokale miljø inden et kommunevalg, og derfor kunne man sige, at det også er meget rimeligt, at hvis kommunalpolitikere faktisk prioriterer en særlig gruppe, så må denne særlige gruppe også levere lidt mere, end man ellers ville gøre. Det Radikale Venstre syntes, det var en god ordning. Det Radikale Venstre var meget glad for de resultater, der kom ud af det, nemlig en næsten fuldt dækkende pasningsgaranti.

Der er bare det lille ærgerlige »næsten«, og det, der er ærgerligt, er, at regeringen så at sige ikke har taget stikket hjem. Vi ved jo, at socialministeren har de rigtige holdninger, de rigtige instinkter, det rigtige mod til at melde ud, at det er vigtigt og rigtig at sørge for pasningsgaranti, sådan at familierne reelt kan tilrettelægge livet i de første år efter et barns fødsel på en måde, som svarer til familiernes vilkår.

Derfor håber vi meget, at den ordning, vi har lagt op til, vil blive fulgt op af konkret handling,

sådan at regeringen vil sikre, at vi faktisk får pasningsgaranti – ikke kun i de mange, mange kommuner, der har pasningsgaranti, men også i de få, desværre ikke så små kommuner, der ikke kan levere en pasningsgaranti.

Vi har stor sympati for den reform, som SF forestiller sig med sit forslag. Vi frygter lidt, at den reform vil komme til at koste penge, ikke kun en ændring fra de 30 igen og op til de 33 pct., men også i øvrigt. Derfor synes vi, det ville være et lidt mærkeligt mellemstap til sætte forældrebetalingen ned, hvis risikoen er, at vi skal sætte den op igen.

Vi ønsker os meget, at kommunerne i mellemrummet frem til en reform af pasningsområdet, som SF forestiller sig, måske i højere grad lærer af hinanden, hvordan man kan bedre kvaliteten uden nødvendigvis at højne udgifterne, for uanset lovgivningen kan man ikke undslå sig for det indtryk, at der faktisk er børnefamilier, der finder, at det er både dyrt og dårligt der, hvor de bor, og at den pris, de betaler, ikke står mål med højere kvalitet i forhold til andre kommuner og i forhold til, hvad man betaler i andre kommuner.

Det mysterium forventer vi opklaret, men vi synes også, det er rimeligt, at vi kan insistere på det, der er det indholdsmæssige, nemlig at børn skal kunne blive passet, fra de er 6 måneder, og familierne skal kunne have tryghed for, at det mål faktisk opfyldes. Det er mange familier også villige til at betale for, og heldigvis har vi fripladsordninger, som gør, at det er noget, alle familier vil kunne nyde godt af.

På den baggrund kan vi ikke støtte forslaget, sådan som det foreligger. Indholdsmæssigt vil vi meget gerne arbejde sammen med SF for det, der er indeni.

Jeg kan meddele, at Kristendemokraterne ser på det, som vi gør.

Kl. 21.10

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten mener vi, at daginstitutioner burde være gratis, at det burde være et tilbud for alle børn i Danmark på samme måde, som vi har en gratis folkeskole.

Vi er meget glade for, at det står i grundloven, at folkeskolen skal være gratis. Det kunne være, at vi, når vi en dag får en grundlovsændring, også skulle få skrevet ind, at daginstitutioner skal være gratis, så vi kunne sikre det fremover og sikre betydningen af, at børn får et godt tilbud om noget, der ikke bare er en opbevaring,

mens forældrene er på arbejde, men reelt er et pædagogisk tilbud med gode muligheder for børnene til at lege med andre børn og have det sjovt.

Hvad angår finansiering, kan jeg forstå, at det er en del partier bekymrede over. Man må sige med den forbrugsfest, som regeringen og Dansk Folkeparti med deres panikpakke har sat i gang, ville vi langt hellere have, at forbrugsfesten blev til gavn for børnene, og at man sikrede, at der var nogle gode daginstitutioner.

Det handler både om, at man skal kunne have børnene gratis i daginstitution, så forældrene har lidt flere penge at gøre godt med derhjemme – det synes vi havde været en bedre måde end skattelettelser, langt mere målrettet – men også at vi sikrede, at der var ordentlige forhold i daginstitutionerne, for det er jo den anden del af det, at vi sørger for, at der er voksne nok til at tage sig af børnene, at der ikke er for mange børn klumpet sammen på for få kvadratmeter, så børnene får høreskader, fordi de skal råbe så højt, som det er tilfældet i dag. Så vi synes, der er meget at tage fat på på daginstitutionsområdet.

Vi går som sagt ind for gratis daginstitutioner, så vi mener, at SF's forslag er et skridt på vejen, og derfor støtter vi det selvfølgelig og håber på, når vi efter et valg får et andet flertal, at vi så kan finde sammen om, hvordan vi får nedsat betalingen for daginstitutioner, så vi får stoppet den udvikling, der er i gang i øjeblikket, hvor regeringen med den ene hånd deler skattelettelser ud til de rigeste i samfundet og med den anden hånd tager penge i form af øget brugerbetaling både på daginstitutioner og kollektiv trafik osv., således at de, der har mindst, virkelig kommer til at skulle betale. Det synes vi er den helt forkerte vej. Vi ønsker at gå den anden vej.

Formanden:

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Tak for, synes jeg, en spændende debat, som kom vidt omkring.

Socialministeren sluttede sit indlæg med at sige, at hvis man gennemfører et sådant forslag, der kommer børnefamilierne til undsætning, må man jo skære ned på andre områder. Jeg synes, der er noget imponerende over det udsagn. Der er også andre af ordførerne, der er kommet med det. Efter lige at have brændt 9 mia. kr. af, så

blegner man over et forslag til en samlet værdi af under 300 mio. kr.

Man skal gange med 30 for at komme op på værdien af den gave, regeringen i øvrigt har strøet om sig med. Men det er jo et udtryk for politiske prioriteringer og fair nok. Venstre og De Konservative og Dansk Folkepartis holdning er: Vent og se med V og C. Der skal laves undersøgelser, der skal laves studier, der skal indhentes forslag. Dansk Folkeparti er forvirret, indtil alle forslag ligger fremme på en gang, og på den måde har man jo sikret sig i de tre partier, at det ikke bliver til noget.

Jeg synes så, det er lidt ærgerligt, at man melder ud i offentligheden, at man synes, at taksterne er for høje og dermed skaber en forventning om, at man vil gøre noget ved det. Der synes jeg desværre, at udgangen på debatten i dag er, at det er der nogle, der vil, men det er i hvert fald ikke de nuværende regeringspartier med Dansk Folkeparti.

Så kan man selvfølgelig bruge meget tid på at drille hinanden med fortiden, som specielt Venstre og De Konservative har været optaget af og også Dansk Folkeparti over for Socialdemokraterne og De Radikale. Den leg kan være meget sjov, men den hjælper jo ikke dem, det går ud over. Det gør den ikke. Den hjælper ikke dem, der oplever de store takststigninger.

Kl. 21.15

Skal sandheden frem, er der vel to grunde til, at de oplever de høje takststigninger. Den ene er forhøjelsen af forældrebetalingen fra de 30 til de 33 pct. af driftsudgifterne. Den anden er det voldsomme økonomiske jerngreb, som regeringen i øjeblikket holder kommunerne i, der betyder, at kommunerne fjerner det tilskud, som de ydede for at sikre, at taksterne ikke kom op til loftet. Så regeringen har også et selvstændigt ansvar for, at udviklingen i øjeblikket former sig, som den gør.

Jeg skal takke for støtten fra fru Lotte Bundsgaard. Jeg synes ikke, man skal bebrejde politikere, at de kommer frem til et andet standpunkt, end de havde engang. Der er et gammelt ord om, at den, der overvinde sig selv, er større end den, der indtager en stad.

Jeg synes, det ville være befriende, hvis vi en dag oplevede, men jeg tror ikke, vi kommer til at opleve det, at den nuværende regering erkendte, at den havde lavet noget, hvor den tog fejl. Jeg tror ikke på det. Jeg ville glæde mig den dag, men den glæde tror jeg ikke jeg kommer til at opleve. Jeg tror simpelt hen, at regeringen er så-

dan skruet sammen, at selve tanken om at erkende, at så kloge mennesker kunne lave noget, der ikke var helt gennemtænkt, er den fuldstændig fremmed, og derfor tror jeg ikke, vi kommer til at opleve det nogen sinde. Jeg synes, det siger noget om regeringens karakteregenskaber.

Jeg synes egentlig også, man skal kvittere over for et politisk parti, der erkender, som Socialdemokraterne gjorde, at det her i dag har nogle virkninger, som vi ikke ønskede, da vi lavede det, og derfor er vi villige til at ændre på det. Så tak for støtten fra Socialdemokraterne, som gerne ville kombinere det med en pasningsgaranti. Det er jo som talt ud af SF's mund, så det får vi i en kommende regering med sikkerhed ingen problemer med.

Så vil jeg sige til fru Pia Kristensen, at jeg ikke helt forstår, hvor Dansk Folkeparti står. Jeg forstår, at hvis der svirrer for mange forslag i luften, så forvirrer det så meget i Dansk Folkepartis folketingsgruppe, at man synes, det er svært at tage stilling til dem. Det synes jeg gør det svært at agere i Folketinget, for vi er jo ikke herre over, hvornår der kommer hvilke forslag. Jeg synes sådan set, man har en pligt til at tage stilling til forslagene, når de kommer.

Men jeg er glad for, at Dansk Folkeparti syntes, at det var et fornuftigt forslag. Jeg håber så, at Dansk Folkeparti på et tidspunkt vil være parat til også at stemme for et forslag som det her, og det, fru Pia Kristensen sagde, udelukkede det ikke. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi ikke taler os væk fra hinanden.

Fru Margrethe Vestager havde stor sympati for forslaget, og det er selvfølgelig sympatisk, men var bange for et mellemspil, hvis det ikke var bundet op på en pasningsgaranti. Det gør vi meget gerne.

Fru Margrethe Vestager ville også gerne diskutere kvalitet. Helt enig. Det her er ikke gjort alene med diskussionen om pladser og pris, og det er i virkeligheden helt afgørende, at vi drejer diskussionen over på, hvad indholdet i daginstitutionerne skal være. Derfor vil jeg gerne love, at der snarest kommer et udspil, der i dybden beskæftiger sig med kvalitet. Så kan vi få den treenighed, der hedder, at så forholder vi os samtidig til pasningsgaranti, til pris og til kvalitet, og så tror jeg, at de tre partier, der sådan vil komme til at udgøre grundstammen i Danmarks fremtid, også vil kunne strikke et sådant forslag sammen, der indeholder alle tre elementer. Jeg synes, at det kunne være en flot ambition på

børneområdet, på daginstitutionsområdet at klare alle tre ting på en gang.

Tak for støtten fra Enhedslisten og fru Line Barfods imødekommelse af, at det her er et skridt på vejen til en gratis daginstitution. Jeg tror også, fru Line Barfod så nogle muligheder i det nye flertal, der mere og mere stabilt tegner sig. Det er klart, at Enhedslisten jo oplagt også vil være med til at sikre nogle af de her daginstitutionsmål som nogle af de centrale mål.

Alt i alt en god dag. For så vidt er der kun en lille detalje, der skal klares, inden de her ting kan virkeliggøres, og det er et folketingsvalg, der giver et andet flertal her i Folketingssalen, for jeg må til gengæld sige, at lige så forhåbningstid, man kan være på det kommende flertals vegne, lige så svært er det for børnefamilierne at skimte noget som helst håb under den nuværende regering.

Det synes jeg sådan set ikke gør noget, for politik har jo også til hensigt at skabe klarhed, og det synes jeg debatten her i dag har gjort.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil godt sådan til en afklaring sige til hr. Villy Søvnald, at Dansk Folkepartis tøven og forvirring jo skyldes, at der netop er kommet så mange bud på, hvad man kan gøre for at forbedre børnefamiliernes forhold.

Kl. 21.20

Det holder os lidt tilbage, for vi ønsker at se det udspil, der kommer fra regeringen. Vi er meget spændte på at se, hvilke konkrete bud der kommer på, hvad man kan gøre for at forbedre børnefamiliernes vilkår. Det kunne jo være, at der var nogle bedre bud end at nedsætte priserne på pasning.

Så vil jeg spørge hr. Villy Søvnald, om han ikke er enig i, at vi ikke ved, hvilke udspil, hvilke bud på forbedringer regeringen kommer med. Er hr. Søvnald ikke enig i, at det ville være sund fornuft at se det udspil fra regeringen og sammenholde det med de andre partiers udspil og så herefter prioritere? Er det ikke også sådan, man gør i dagligdagen derhjemme?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det gør vi i hvert fald hjemme hos os – altså prioriterer.

De bud, som jeg har hørt socialministeren komme med i vinterferien, syntes jeg var sympatiske bud. Jeg roste oven i købet socialministe-

ren, og det er ikke er en dagligdags begivenhed, for udspillene. Det, jeg bare syntes var dybt bekymrende, var, at de store, stærke mænd i regeringen var så hårde ved socialministeren, at jeg syntes, vi havde brug for at slå ring om hende for at få tankerne til at gro og ikke blive slået ned med det samme.

Det bliver jo, undskyld mig, bragesnak, hvis det ikke er afstemt med økonomiministeren i regeringen. Jeg forstod, at statsministeren var meget sur over, at mens han havde været væk, havde man brugt frirummet til sådan at løbe rundt og love til højre og til venstre. Jeg forstod det sådan, at sådan noget skulle ikke gentage sig. Så kan man godt være bekymret for, om der overhovedet kommer noget ud af det.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Ja, nu er det ikke op til mig at blande mig i, hvem der er sur på hvem.

Hr. Villy Søvnald henviser hele tiden til de bud, som socialministeren kom med. Men kunne hr. Villy Søvnald ikke forestille sig, at der måske kom nogle flere forslag i det samlede udspil, og er hr. Villy Søvnald ikke også interesseret i at se, hvad det udspil egentlig indeholder? Er hr. Villy Søvnald ikke så nysgerrig, at SF også vil vente og se, hvad der ligger i det udspil, og om der måske er en masse udspil, som er meget bedre end lige præcis det forslag, som SF har fremsat i dag?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jo, vi er bestemt nysgerrige og spændte, for man må sige, at socialministeren har spændt forventningerne meget højt rundt omkring med udspillet fra vinterferien.

Til gengæld synes jeg, at det, vi forholder os til i dag, nemlig om det er rimeligt, at forældre skal betale så meget, altså helt op til 3.500 kr. om måneden for at få passet børn, egentlig er nemt nok at forholde sig til, nemlig at det klart ikke er rimeligt, specielt ikke hvis man er optaget af at give børnefamilierne mere tid, for det tvinger jo børnefamilierne ud på arbejdsmarkedet for at kradse alle de penge hjem, de skal bruge til at betale daginstitutionstakster.

Det er nu engang sådan, at den eneste måde, man kan sænke daginstitutionstaksterne på, er ved at kigge på et loft for forældrebetaling, medmindre man fra Folketingets side vil ind og blande sig i normeringer og sådan noget. Det

ville være et meget vidtgående skridt fra centralmagtens side.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Jesper Langballe (DF), Søren Krarup (DF), Poul Nødgaard (DF) og Peter Skaarup (DF) har meddelt mig, at de ønsker at tage forespørgsel nr. F 46, som blev anmeldt den 9. marts 2004, tilbage. Forespørgslen er herefter bortfaldet.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om pædagoguddannelsen og læreruddannelsen. (Redegørelse nr. R 10).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Jeg foreslår, at forhandlingen om denne redegørelse finder sted tirsdag den 27. april 2004. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 24. marts 2004, kl. 12.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 21.25